

KOMISJA EUROPEJSKA

*Bruksela, dnia 11.3.2022 r.
C(2022) 1388 final*

Szanowny Panie Marszałku!

Komisja pragnie podziękować Senatowi RP za przedstawienie opinii na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Społeczny Fundusz Klimatyczny {COM(2021) 568 final}.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje poparcie Senatu dla utworzenia Społecznego Funduszu Klimatycznego, który będzie finansowany co do zasady z 25% oczekiwanych dochodów z tytułu objęcia budynków i transportu drogowego zakresem nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Komisja odnotowuje, że Senat zgłosił zastrzeżenia co do zharmonizowania na szczeblu UE definicji ubóstwa energetycznego na potrzeby określenia grup szczególnie wrażliwych. Senat podkreśla również, że Polska powinna dążyć do opracowania innych form wsparcia transformacji energetycznej gospodarstw domowych, które uzupełniałyby cele Społecznego Funduszu Klimatycznego.

W odpowiedzi na uwagi i zastrzeżenia wyrażone przez Senat Komisja pragnie przedstawić następujące wyjaśnienia.

*W odniesieniu do **finansowania Funduszu** Komisja pragnie zwrócić uwagę na szereg kwestii uzasadniających wnioski. Po pierwsze, środki finansowe na potrzeby Funduszu wynosiłyby co do zasady 25% oczekiwanych dochodów z nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Przydzielone środki z Funduszu musiałyby następnie zostać uzupełnione wkładami co najmniej tej samej wysokości od poszczególnych państw członkowskich, również pochodzącymi – między innymi – z dochodów państw członkowskich z nowego systemu.*

Po drugie, zgodnie z przedstawianymi obecnie wnioskami Komisji przeznaczane na finansowanie Funduszu dochody z handlu uprawnieniami do emisji zostałyby w pierwszej kolejności przydzielone do budżetu UE w ramach dochodów ogólnych UE, zgodnie z zasadą uniwersalności budżetu UE. Komisja uznała, że te dodatkowe dochody i wydatki z budżetu UE nie mogły zostać w pełni uwzględnione w ogólnym porozumieniu politycznym i powiązanych przepisach dotyczących nowych wieloletnich ram finansowych, które to przepisy przyjęto pod koniec 2020 r., w świetle nowo uzgodnionych celów w ramach Europejskiego prawa o klimacie i jego wdrożenia zaproponowanego

*Tomasz GRODZKI
Marszałek Senatu
Ul. Wiejska 6
00-902 WARSZAWA*

w pakiecie „Gotowi na 55”. W związku z tym 22 grudnia 2021 r. Komisja zaproponowała zmianę decyzji w sprawie zasobów własnych, w tym tych opartych na unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji, a także ukierunkowaną zmianę rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 w celu uwzględnienia dodatkowych wydatków na Społeczny Fundusz Klimatyczny w latach 2025–2027.

Po trzecie, Komisja uznała, że z punktu widzenia zarządzania budżetem zapewniłoby to – pod względem dyscypliny budżetowej w odniesieniu do tego strumienia dochodów – kontrole przewidziane w prawie UE, a także nadzór Parlamentu Europejskiego. Ponadto Komisja uwzględniła fakt, że wspomniany strumień dochodów pochodziłby ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień do emisji, a optymalny przepływ dochodów ze sprzedaży aukcyjnej, z uwzględnieniem konieczności uniknięcia zakłóceń na rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, może nie zawsze odpowiadać potrzebom państw członkowskich w zakresie finansowania z Funduszu. Zdaniem Komisji włączenie Funduszu do budżetu UE pozwoliłoby na pewną elastyczność, która umożliwiłaby wypełnienie ewentualnych luk tego rodzaju.

Jeśli chodzi o obawy dotyczące **ogólnounijnej definicji ubóstwa energetycznego** zaproponowanej w wersji przekształconej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej¹ i przywołanej we wniosku w sprawie Społecznego Funduszu Klimatycznego, należy podkreślić, że definicja ta jest szeroka. Zgodnie z nią pojęcie to oznacza brak dostępu gospodarstwa domowego do podstawowych usług energetycznych, które stanowią podstawę godnego poziomu życia i zdrowia, w tym do odpowiedniego ogrzewania, chłodzenia, oświetlenia i energii do zasilania urządzeń, w odpowiednim kontekście krajowym, obowiązującej polityce społecznej i innych odpowiednich politykach. Daje to państwom członkowskim pewną elastyczność w określaniu, które gospodarstwa domowe i mikroprzedsiębiorstwa oraz którzy użytkownicy transportu znajdują się w trudnej sytuacji, przy uwzględnieniu specyfiki krajowej. Podobnie w odniesieniu do Społecznego Funduszu Klimatycznego podkreślono, że państwa członkowskie, w porozumieniu z władzami regionalnymi, są w stanie najlepiej opracować i wdrożyć plany społeczno-klimatyczne dostosowane do ich lokalnych, regionalnych i krajowych uwarunkowań, takich jak polityka prowadzona w odpowiednich obszarach oraz planowane wykorzystanie innych odpowiednich funduszy unijnych.

Krajowe plany społeczno-klimatyczne muszą być zgodne z celami UE w dziedzinie klimatu, a także z celem Funduszu, zgodnie z oceną Komisji dotyczącą adekwatności, skuteczności, efektywności i spójności planów.

Poruszone powyżej kwestie opierają się na wstępnym wniosku przedstawionym przez Komisję, który znajduje się obecnie na etapie procesu legislacyjnego z udziałem Parlamentu Europejskiego i Rady.

¹ COM(2021) 558 final.

Komisja ma nadzieję, że powyższe wyjaśnienia stanowią odpowiedź na kwestie poruszone przez Senat RP, i liczy na dalszy dialog polityczny w przyszłości.

Z poważaniem

*Frans Timmermans
Wiceprzewodniczący wykonawczy*

*Maroš Šefčovič
Wiceprzewodniczący*

ODPIS UWIERZYTELNIONY
W imieniu Sekretarza Generalnego

Martine DEPREZ
Dyrektor
Proces Decyzyjny i Kolegialność
KOMISJA EUROPEJSKA